748/06

Den 15. maj 2006 blev i sag nr. 66.948:

xxxxx xxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx xx xx xxxxx
xxxx xxxxxxxxx x

mod

Danica Pension
Parallelvej 17
2800 Lyngby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har forsikring med dækning ved tab af erhvervsevne i Danica Pension, påstår ved sin advokat selskabet tilpligtet at yde klageren fuld dækning ved tab af erhvervsevne. Klageren påstår desuden selskabet tilpligtet at dække hendes udgifter til advokatbistand.

Selskabet har tilkendt klageren halv forsikringsydelse, men har ved sin advokat afvist at efterkomme kravet om fuld dækning under henvisning til, at det ikke findes godtgjort, at klagerens generelle erhvervsevne varigt er nedsat med mindst 2/3. Selskabet har desuden afvist, at selskabets behandling af sagen har nødvendiggjort advokatbistand.

Klagerens forsikring giver ret til fuld præmiefritagelse og udbetaling ved tab af erhvervsevne, hvis klagerens generelle erhvervsevne - efter udløb af karensperioden på tre måneder - er nedsat til mindre end 1/3 af den fulde erhvervsevne. Ved nedsættelse til mellem halvdelen og 1/3 af den fulde erhvervsevne giver pensionsordningen ret til udbetaling af den halve forsikringsydelse, men ikke til præmiefritagelse.

Det fremgår af sagen, at klageren, der er født i 1959 og uddannet klinikassistent og socialpædagog, den 20/9 2004 ansøgte om udbetaling af helbredsbetingede ydelser, idet hun siden marts 2003 havde lidt af angst og posttraumatisk stress syndrom. Det frem-

går endvidere af anmeldelsen, at hun den 18/3 2003 var blevet sygemeldt fra sit arbejde som pædagog/afdelingsleder, og at hendes sygdom var anmeldt som en arbejdsskade. Endelig fremgår det af anmeldelsen, at hun havde modtaget behandling på Krisepsykologisk Center på Rigshospitalet og - i forbindelse med behandling af arbejdsskadesagen i Arbejdsskadestyrelsen - havde været undersøgt af speciallæge i psykiatri J.S.

Af speciallægeerklæringen dateret den 21/5 2004 fremgår bl.a.:

"Forløbet her:

I starten står det straks klart, at det drejer sig om en alvorlig depression med selvbebrejdelser, døgnsvingninger, selvmordsimpulser, forstyrret nattesøvn og hyppige angstanfald.

Den ellers grundige krisebehandling på R. gennem det sidste halve år har ikke kunne ændre herpå, ej heller har egen læges behandling med Cipramil og siden Fontex kunne bedre tilstanden i nævneværdig grad.

Hos undertegnede sættes hun i antidepressiv behandling i stigende doser indtil effekt.

…

Konklusion:

44-årig kvinde som tidligere har haft et normalt liv bortset fra migrænetendens siden 7-års alderen. Dette har dog ikke afholdt hende fra at arbejde på fuld tid og i de seneste år på langt mere end fuld tid, samtidig med at hun udover sin oprindelige uddannelse som klinikassistent har taget en pædagoguddannelse.

De sidste 7 år ansat i K. Amt, hvor forholdene i stigende grad er blevet belastende, specielt indenfor de sidste 6-10 måneder, hvor hun har været ansat i dobbeltfunktioner i institutionen P. …

Udover at klienterne er blevet stadig mere belastede og kriminelle, har hun følt sig truet i lokalsamfundet, ligesom hun har manglende opbakning fra supervision og ledelse. Endelig er hun som beskrevet systematisk modarbejdet af det faste personale i institutionen P.

Tidsmæssigt er der en klar sammenhæng mellem disse belastende omstændigheder og udviklingen af hendes depression og krise. Tilstanden er nu i remission, men det er tvivlsomt om hun kan opnå fuld arbejdsdygtighed igen.

Hun er selv motiveret og indstillet på at søge overbygning på sin pædagoguddannelse og håber at hun har kræfter og ro til det fra efteråret 2004. Forløbet de næste par måneder vil jo afgøre om det kan lade sig gøre, men under alle omstændigheder er der fra mit synspunkt ikke tvivl om, at depressionen er udløst af belastningerne på jobbet som beskrevet ovenfor.

På nuværende tidspunkt er det således ikke muligt at give et sikkert skøn over den fremtidige erhvervsprognose."

Ved skrivelse af 11/8 2004 meddelte K. Kommune, at klageren var tilkendt revalidering i perioden 1/9 2004 - 29/6 2006.

Ved skrivelse af 7/10 2004 meddelte selskabet, at det - efter udløb af karensperioden - kunne bevilge præmiefritagelse og udbetaling ved tab af erhvervsevne i perioden 18/9 2003 - 1/9 2004, hvor hun skulle påbegynde sit omskolingsforløb.

Efter henvendelse fra klagerens advokat præciserede selskabet ved skrivelse af 26/1 2005, at der var tale om udbetaling ved midlertidigt erhvervsevnetab, og at det var lægekonsulentens vurdering, at klagerens tilstand havde stabiliseret sig i en sådan grad, at der kunne ske vurdering af hendes generelle erhvervsevnetab, som efter lægekonsulentens opfattelse ikke var nedsat med mindst 50 %. I skrivelsen redegjorde selskabet desuden for, at tilkendelse af et revalideringsforløb i forsikringsbetingelsernes forstand måtte sidestilles med, at klageren var egnet til omskoling, hvorfor hun ikke var berettiget til yderligere udbetaling efter den 1/9 2004.

Ved skrivelse af 23/3 2005 meddelte K. Kommune, at klageren havde afbrudt sit revalideringsforløb, og at der pr. 23/3 2005 var påbegyndt en sag om førtidspension.

I skrivelse af 7/2 2005 til Arbejdsskadestyrelsen meddelte speciallæge i psykiatri J.S., at han - efter fornyet undersøgelse af klageren - vurderede, at hun led af "posttraumatisk

belastningssyndrom i svær grad", og at hun i øvrigt havde "udviklet depressiv enkeltepisode af moderat til svær karakter". Af skrivelsen fremgår desuden:

> "I forbindelse med belastninger i dagligdagen - har måttet opgive at følge sin uddannelse - reagerer hun med stærkt forværrede stresssymptomer, og prognostisk må man have sin tvivl om, hvorvidt hun nogen sinde bliver i stand til at vende tilbage til arbejdsmarkedet. På nuværende tidspunkt vurderes hendes arbejdsevne betydeligt nedsat til under 1/3 del af det oprindelige, tilstanden forekommer varig.
>
> Det langvarige sagsbehandlingsforløb gør ikke denne prognose bedre på langt sigt. I øjeblikket er tilstanden i den grad præget af angst og selvmordstilskyndelser, at **indlæggelse på psykiatrisk afdeling er en nærliggende mulighed.**"

Den 11/4 2005 afgjorde K. Kommune, at klageren pr. 1/4 2005 opfyldte betingelserne for at få tilkendt førtidspension.

Ved skrivelse af 19/4 2005 påstod klagerens advokat selskabet tilpligtet at anerkende, at klagerens generelle erhvervsevne var nedsat med mindst 2/3.

Ved skrivelse af 18/5 2005 meddelte selskabet, at selskabets lægekonsulent havde vurderet, at klagerens generelle erhvervsevne var nedsat til ca. halvdelen, hvorfor klageren var berettiget til udbetaling af halv ydelse ved tab af erhvervsevne fra 1/9 2004 og frem til forsikringens udløb den 1/1 2020. Derimod afviste selskabet, at klagerens erhvervsevne var nedsat med mindst 2/3.

Klagerens advokat har over for nævnet fastholdt, at klagerens erhvervsevne er nedsat med mindst 2/3, og at klageren således er berettiget til fuld udbetaling af forsikringsydelser. Advokaten har desuden fastholdt, at selskabet skal godtgøre klagerens udgifter til advokat i forbindelse med behandling af sagen.

Selskabet har ved sin advokat fastholdt sin afgørelse. Til støtte herfor anfører selskabets advokat i skrivelse af 29/6 2005 bl.a.:

"På baggrund af sagens lægelige akter har selskabets psykiatriske lægekonsulent vurderet klagers generelle erhvervsevne. Lægekonsulenten har i den forbindelse vurderet, at klagers generelle erhvervsevne er nedsat til 1/2 af hendes fulde erhverv.
…
Danicas lægekonsulent lagde ved vurderingen vægt på, at klagers tilstand var lægeligt uafklaret med en uafklaret prognose. Lægekonsulenten var således ikke enig med speciallæge J.S., som i klagers bilag … anførte, at tilstanden forekom varig. Dette skal bl.a. ses på baggrund af, at J.S. mindre end et år forinden vurderede, at klager var i bedring og egnet til revalidering, jf. klagerens bilag … Den af J.S. stillede diagnose PTSD og depressiv enkelt-episode af moderat-svær grad harmonerer ikke godt med J.S.' konklusion og det af klager demonstrerede funktionsniveau, idet klager efter Danicas lægekonsulents vurdering burde kunne varetaget et passende hensyntagende arbejde på halv tid.

For så vidt angår speciallæge J.S.' udtalelser skal jeg i øvrigt gøre opmærksom på, at disse udtalelser er udarbejdet til brug for Arbejdsskadestyrelsens vurdering af, om klagers sygdom kan anerkendes som en arbejdsskade i medfør af arbejdsskadelovgivningen. Udtalelserne er således ikke udfærdiget med henblik på en vurdering af klagers eventuelle erhvervsevnetab i henhold til de for nærværende sag gældende forsikringsbetingelser.

Selskabet har vurderet, at sagen er tilstrækkelig oplyst, hvorfor selskabet ikke har fundet det nødvendigt at indhente yderligere lægelige akter …

Efter en fornyet vurdering af sagen fastholder selskabet afgørelsen om, at klager er berettiget til halv forsikringsydelse, idet klagers erhvervsevne er nedsat til halvdelen. Klager burde kunne klare et passende hensyntagende arbejde på halv tid."

Heroverfor anfører klagerens advokat i skrivelse af 6/7 2005 bl.a.:

"Påstandene fastholdes, og til støtte derfor, gøres det sammenfattende gældende, at klager opfylder betingelserne for førtidspension - jf. Pensionslovens § 16,

at dette kræver en varig lidelse og ingen mulighed for selvforsørgelse, selv i deltidsstilling,

at det har formodningen imod sig, at K. Kommune skulle have truffet en forkert afgørelse vedrørende afgørelsen om førtidspension,

at det, som følge deraf, synes bemærkelsesværdigt, at indklagedes lægekonsulent finder, at klager kan varetage en deltidsstilling,

at indklagedes lægekonsulents vurdering er foretaget, uden at lægekonsulenten har truffet, talt med eller undersøgt Klager,

at indklagede gør opmærksom på, at speciallæge J.S.' vurderinger ikke kan tillægges betydelig vægt, idet disse er udarbejdet til brug for en arbejdsskadesag,

at det, på baggrund af ovenstående, synes om end endnu mere bemærkelsesværdigt, at indklagede har fundet sagen så tilstrækkelig oplyst, at de har kunnet træffe en afgørelse, og har afvist en uvildig speciallægevurdering."

Ved skrivelse af 21/2 2006 har selskabet ved sin advokat afvist at dække klagerens advokatomkostninger med følgende begrundelse:

"Det er på ingen måde en nødvendig udgift for forsikringstageren at antage en advokat til førelse af en ankenævnssag. Ankenævnet har netop opbygget sagsbehandlingen med klageskema m.v. således, at det er muligt for forsikringstageren selv at rette henvendelse og klage til ankenævnet uden advokatbistand.

Det skal naturligvis stå både forsikringstagen frit for at antage en advokat, når blot forsikringstageren (klager) selv afholder udgiften hertil.

I øvrigt følger det af ankenævnets praksis, at der stort set aldrig gives klagere medhold i krav om dækning af advokatudgifter."

Heroverfor anfører klagerens advokat i skrivelse af 2/3 2006 bl.a.:

"Sagen har været stærkt psykisk belastende for min klient og med en kompliceret erstatningsretlig problemstilling.

Min klient har på denne grund følt sig helt ude af stand til selv at forestå korrespondancen, herunder indbringelsen af sagen for Ankenævnet.

Det er endvidere min opfattelse, at min klient må have krav på at få erstattet de advokatomkostninger, som har været forårsaget af den efterfølgende sagsbehandling ved Ankenævnet, idet selskabet i det mindste burde have protesteret mod sådanne omkostninger i selskabets første indlæg af den 29/6 2005.

…

Sagen har været ført af min fuldmægtig, og jeg kan oplyse, at der er debiteret 15 timer på sagen."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**Længerevarende tab af erhvervsevne**

Fortsætter forsikrede med at være sygemeldt, og har forsikredes sygdomstilstand stabiliseret sig i et sådant omfang, at hans fremtidige erhvervsevne kan vurderes, foretages en vurdering af, om forsikredes erhvervsevne længerevarende er nedsat til 1/3 eller mindre, respektive til mellem 1/2 og 1/3. Denne vurdering foretages under alle omstændigheder senest, når forsikrede har været midlertidig uarbejdsdygtig i 18 måneder. …

Forsikredes erhvervsevne anses for længerevarende at være nedsat til 1/3 eller mindre, hvis han blivende ikke længere er i stand til at tjene mere end 1/3 - bedømt under hensyn til forsikredes nuværende tilstand, uddannelse og tidligere virksomhed - af, hvad der i samme egn er almindeligt for fuldt arbejdsdygtige personer af tilsvarende uddannelse og alder.

…

Ved vurderingen af den forsikredes tab af erhvervsevne foretages et skøn over, om forsikrede må anses for egnet til omskoling. Hvis forsikrede anses for egnet til og i tilfælde af omskoling må forventes at blive i stand til at opretholde den førnævnte indtjening, anses hans erhvervsevne ikke for nedsat til 1/3 eller mindre, respektive til mellem 1/2 og 1/3. Der er derfor ikke ret til udbetaling under omskoling. Selskabet kan dog efter et konkret skøn indgå en skriftlig aftale med forsikrede, om at selska-

bet undtagelsesvis bevilliger udbetaling af en nedsat ydelse i forbindelse med omskoling under forudsætning af, at forsikrede opfylder de i denne aftale fastsatte vilkår.

Der tages ikke hensyn til, om forsikrede på grundlag af situationen på arbejdsmarkedet er eller efter omskoling vil blive i stand til at få arbejde svarende til sin uddannelse.

Forsikredes eventuelle tilkendelse af offentlig førtidspension medfører ikke, at der er ret til udbetaling af forsikringsydelsen, da tilkendelseskriterierne for offentlig førtidspension er forskellige fra forsikringsbetingelserne."

Nævnet udtaler:
Nævnet finder det på det foreliggende grundlag ikke godtgjort, at klagerens generelle erhvervsevne er nedsat med mindst 2/3, og kan derfor ikke kritisere, at selskabet kun har udbetalt hende halv ydelse som sket.

Allerede som følge af denne afgørelse kan nævnet heller ikke kritisere, at selskabet har afslået at dække klagerens udgifter til advokatbistand.

Herefter

b e s t e m m e s :

---

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen

9. 66.948

formand